

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012210849
Dátum vydania rozhodnutia:	12.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012210849.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčák 26, IČO 313 03 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra č. 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra životného prostredia SR Číslo: 6946/2012-1.10 (69/2012-rozkl.) zo dňa 23. augusta 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/2545/2012-84 zo dňa 29. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/2545/2012-84 zo dňa 29. októbra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutím ministra životného prostredia Číslo: 6946/2012-1.10 (69/2012-rozkl.) zo dňa 23. augusta 2012 bolo na základe rozkladu žalobcu zastavené konanie podľa § 82 ods. 9 písm. a), v spojení s § 89 ods. 3 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 543/2002 Z.z. alebo ZOPK), pretože odpadol dôvod na konanie.

Krajský súd v Bratislave na základe žaloby Lesoochranárskeho zoskupenia VLK preskúmal správne konanie a napadnuté rozhodnutie a zamietol žalobu na preskúmanie rozhodnutia ministra životného prostredia SR Číslo: 6946/2012-1.10 (69/2012-rozkl.) zo dňa 23. augusta 2012.

Rozsudok odôvodnil tým, že zákonným predpokladom podania správnej žaloby v správnom súdnictve je, aby žalobca preukázal, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím, ktoré je nezákonné (judikát R 62/1998). Správny súd musí skúmať preukázanie ukrátenia práv žalobcu nezákonným rozhodnutím ex offo. V tomto konkrétnom prípade žalobca nebol žiadateľom o udelenie výnimky k odstrelu medveďa

hnedého. Je nesporné, že výnimka k odstrelu bola povolená žiadateľovi len na dobu určitú, t.j. do 30.11.2010. Nie je preto zrejmé, aká ujma na právach vznikla žalobcovi tým, že žalovaný zastavil rozkladové konanie z dôvodu uplynutia doby, na ktorú bola táto výnimka k odstrelu udelená. Krajský súd má za to, že žalobca nepreukázal ukrátenie na svojich právach, ktoré mu vzniklo rozhodnutím o zastavení rozkladového konania.

Ďalej v odôvodnení krajský súd uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom žalobcu o tom, že došlo k procesnému pochybeniu, keď žalovaný zastavil len rozkladové konanie, pričom mal zastaviť konanie celé. V tejto súvislosti poukazoval na judikát NS SR, č. R 103/2011: „Formálne zopakovanie administratívneho konania nepredstavuje pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech.“

Vzhľadom na uvedené, Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci žalobu zamietol.

II.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom uviedol, že prvostupňový súd svojím rozhodnutím odobril taký postup žalovaného, keď neprerokoval zákonom predpísaným postupom, rozklad žalobcu proti rozhodnutiu Ministerstva pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, ktorým tento orgán povolil žiadateľovi výnimku na usmrtenie medveďa hnedého.

V konaní bolo nepochybné, že žalobca bol účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote po doručení rozhodnutia o povolení výnimky podal proti nemu riadny opravný prostriedok. Podľa žalobcu predmetom rozkladu nebol čas, na ktorý prvostupňový správny orgán rozhodnutie o povolení výnimky vydal, ale argumenty žalobcu o tom, že na udelenie takejto výnimky neboli splnené zákonné dôvody. Jediným zákonom zodpovedajúcim postupom by v takomto prípade bolo rozhodnutie o rozklade žalobcu a v prípade, že by mu žalovaný vyhovel a za predpokladu, že by ho zrušil a žiadateľ by netrval na udelení výnimky, by malo byť zastavenie konania. Je však nepochybné, že žalovaný sa chcel vyhnúť situácii, v ktorej by bolo potrebné zistiť alebo konštatovať, či žiadateľ na základe neprávoplatného rozhodnutia usmrtil chráneného živočícha. V predmetnej veci tak nastala situácia, keď prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie, ktoré sa však právoplatným nestalo v dôsledku podania rozkladu zo strany žalobcu. O rozklade však doposiaľ rozhodnuté nebolo. Z ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny poriadok (ďalej len správny poriadok) vyplýva, že rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať je právoplatné. Poukázal, že výnimka udelená prvostupňovým správnym orgánom bola dňa 8.10.2010 realizovaná a chránený živočích usmrtený.

V súvislosti s argumentáciou žalovaného, ktorú si osvojil aj súd prvého stupňa, je potrebné upozorniť aj na to, že prijatie záveru o tom, že domáhať sa prieskumu, či už riadnymi opravnými prostriedkami v správnom konaní, možno len do doby, ak rozhodnutie príslušného orgánu predbehne i dobu, na ktorú bola určitá činnosť povolená, prakticky vylúči zo súdneho prieskumu všetky rozhodnutia o udelení výnimiek na usmrtenia chránených živočíchov, ktoré sú obmedzené na niekoľko mesiacov.

Žalobca navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že zruší napadnuté rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

III.

Žalovaný navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. z dôvodov v ňom uvedených. Uviedol, že pokiaľ by aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel odvolaniu žalobcu a zrušil by v danej veci napadnuté rozhodnutie žalovaného a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie, žalovaný nebude môcť zvoliť v novom konaní iný postup ako ten, že zastaví konanie podľa § 82 ods. 9 písm. a/ ZOPK.

Vzhľadom na to, že vrátením veci žalovanému by sa dosiahlo iba opakovanie správneho konania bez

možnosť dosiahnuť vo veci odlišný výsledok (čo si žalobca musí v tomto štádiu konania uvedomovať), žalovaný zastáva názor, že odvolanie podané žalobcom je neopodstatnené a motivované iba snahou o získanie trov konania na úkor žalovaného.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 250ja ods. 2 O. s. p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 82 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z., zo žiadosti o vydanie rozhodnutia musí byť zrejmé, kto ju podáva, akej činnosti sa týka a čo sa navrhuje. Každá žiadosť a s ňou súvisiace doklady musia byť vyhotovené písomne a v štátnom jazyku.

Podľa § 82 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z.z., žiadosť sa podáva v dostatočnom časovom predstihu, spravidla najmenej 30 dní pred plánovanou činnosťou. Prílohou k žiadosti o vydanie súhlasu podľa podľa § 13 ods., 2 písm. a), b)-e) a k)- m) , o) a o povolenie výnimky podľa § 14 ods. 1 písm. e), § 15 ods. 1 písm. e), g), h) , j) a § 16 ods. 1 písm. b) - d) a h) je aj súhlas vlastníka, správcu, prípadne nájomcu (ak mu takéto oprávnenie vyplýva z nájomnej zmluvy) pozemku, na ktorom sa má požadovaná činnosť vykonávať, ak žiadateľ nie je jeho vlastníkom (správcom, nájomcom).

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo zastavené konanie o rozklade, ktorý podal žalobca proti rozhodnutiu Ministerstva pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru ochrany prírody Číslo: 4638/2010-2.1 zo dňa 19.07.2010, ktorým sa povolila výnimka na usmrtenie medveďa hnedého podľa § 40 ods. 2, 3 písm. c) zák. č. 543/2002 Z.z. zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a) ZOPK v poľovnom revíri Blatnica.

Žalovaný rozhodnutie o zastavení konania o rozklade odôvodnil tým, že lehota na usmrtenie jedného medveďa hnedého uplynula a teda odpadol dôvod na ďalšie konanie.

Podstatnou otázkou v odvolacom konaní, ktorú mal odvolací súd posúdiť, je správnosť tvrdenia súdu prvého stupňa o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o zastavení konania.

Žalobca sa v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom i pred žalovaným domáhal neudelenia výnimky na usmrtenie chráneného živočícha - medveďa hnedého. Jeho záujem teda smeroval k ochrane tohto živočícha.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného i keď z dôvodu zastavenia konania pre odpadnutie dôvodu na konanie a pre uplynutie časovej platnosti, na ktorý bola výnimka na usmrtenie - odstrelenie medveďa hnedého, povolená, fakticky vyhovel požiadavke a cieľom žalobcu pri ochrane tohto chráneného živočícha,

pretože zastavením konania znemožnilo jeho pokračovanie a v konečnom dôsledku i prípadné právoplatné udelenie výnimky.

Odvolací súd z týchto dôvodov v zhode s názorom vysloveným krajským súdom nepovažuje žalobcu v konaní o žalobe na preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného za aktívne legitimovaného.

Rovnako sa stotožnil s tvrdením, že vyhovením žalobe len z formálnych dôvodov, smerujúcim k zastaveniu celého administratívneho konania a nielen konania o rozklade, by nedošlo k zmene práv a povinností ani na strane žalobcu ani na strane žalovaného. Z tohto dôvodu senát odvolacieho súdu dospel k záveru a to na podklade existujúcej judikatúry najvyššieho súdu (napr. R 62/1998), že v tomto prípade nemá opodstatnenie zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného i keď je formálne, nie však vecne a obsahovo, chybné. Žalobcove domáhanie sa zastavenia konania právne perfektným spôsobom, nemá zásadný význam z hľadiska práv a záujmov, ktoré ochraňuje.

Odvolací súd je názoru, že v tomto prípade predpokladom vykonateľnosti časovej platnosti predmetného prvostupňového rozhodnutia bolo nadobudnutie právoplatnosti samotného rozhodnutia. Časová platnosť rozhodnutia, ktorým bola povolená výnimka na odstrel jedného jedinca medveďa hnedého, márne uplynula, keďže žalobca podal včas rozklad. Len rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať (podať rozklad), je právoplatné. Rozhodnutie je vykonateľné, ak proti nemu nemožno podať rozklad (§ 52 ods. 1, 2 správneho poriadku). Včas podaný rozklad má odkladný účinok (§ 61 ods. 1 správneho poriadku).

Časová platnosť výnimky bola v prvostupňovom rozhodnutí stanovená tak, že začína plynúť až odo dňa právoplatnosti rozhodnutia zo dňa 19.07.2010 a jej platnosť trvala do 30.11.2010. V tomto prípade prvostupňové rozhodnutie právoplatnosť nenadobudlo, počas plynutia časovej platnosti výnimky na odstrel jedinca medveďa hnedého, keďže žalobca podal včas rozklad a to podaním zo dňa 26.05.2010, doručeným správnemu orgánu 28.05.2010.

Nie každé porušenie procesného predpisu má za následok porušenie práv účastníka konania, najmä nie vtedy, ak sa mu inak vyhovie vo veci samej, nie je potrebné duplicitne reparaovať čiastkové pochybenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov stotožniac sa s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v konaní nemal úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.